

##

جامعه پدیا

هنوز مِماه دوم تابستان از راه نرسیده که هرم گرما و نامهربانی آسمان در بارش‌ها دارد بقیه‌مان می‌کند. دمای نامتعارف هوا که دیگر حتی شب‌ها هم چندان تلطیف نمی‌شود از یک طرف و اوضاع بحرانی منابع آبی کشور از سوی دیگر باعث شده در این روزها بحران آب بیش از پیش به چشم بیاید. افت فشار و قطعی‌های گاه و بی‌گاه آب سبب شده تا همه به موضوع آب حساس شوند اما تازه‌ترین آمارهای رسمی شرکت آب و فاضلاب استان تهران از سال آبی جاری هم تصویری نگران‌کننده از وضعیت منابع آبی پایتخت ارائه می‌دهد. میزان بارش‌ها تا پایان تیرماه به ۱۴۹ میلی‌متر رسیده است؛ رقمی که نسبت به میانگین بلندمدت (۲۸۰ میلی‌متر)، کاهش ۴۵ درصدی را نشان می‌دهد. این میزان حتی در مقایسه با سال گذشته که از کم‌بارش‌ترین سال‌های اخیر بود، افتی ۲۵ درصدی را به چشم می‌آورد.

خبرخوان

براساس گزارش‌های ستاد مبارزه با مواد مخدر در سال گذشته ۸۰۲۲ مرکز درمان سرپایی اعتیاد فعال در کشور وجود داشته که این مراکز **حدود ۱.۵ میلیون مراجع** را تحت پوشش قرار داده‌اند. در این مراکز بالغ بر ۸۳۱ هزار نفر با متادون تحت درمان قرار گرفته‌اند.

رئیس مرکز پزشکی حج و زیارت جمعیت هلال احمر گفته در ایام حج امسال متأسفانه **۳۲ نفر از حجاج** به‌دلیل بیماری جان خود را از دست داده‌اند.

احمد نجاتیان، رئیس سازمان نظام پرستاری، **حدود ۱۰۰ هزار پرستار** کم‌دارم و سالانه حدود ۵هزار پرستار هم به‌دلیل بازنشستگی و ترک خدمت از چرخه درمان خارج می‌شوند.

فرمانده قسار گاه ار بعین فرجا خیبر داده که امسال **۹۵ درصد از زائرین** اربعین از منزل خود در خواست گذرنامه زیارتی داده‌اند.

گزارش

هشتگ روز

یک سلام متفاوت

احترام به ایران، پرچمش و سرودش بعد از حمله ۱۲ روزه اسرائیل به کشور مان توسط ورزشکاران، هنرمندان و نخبگان المپیادی برنگ‌تر شده است و آنها در مسابقات جهانی، تصاویری زیبا خلق می‌کنند؛ از سلام نظامی هنگام شنیدن سرود ایران تا تکرار بلند نام ایران بعد از اعلام نتایج.

سلام نظامی در المپیاد فیزیک

در مراسم رسمی افتتاحیه پنجاه و پنجمین دوره المپیاد فیزیک (IPhO) ۲۵م هم که در پاریس برگزار شد، در لحظه اعلام نام ایران، اعضای تیم ملی المپیاد فیزیک کشورمان درحالی که پرچم ایران را حمل می‌کردند روی صحنه حاضر شدند و موقع اعلام نام ایران، همه تیم یک‌صدا با تکرار نام ایران سلام نظامی دادند.

۲۳۰۰کیلومتر دورتر از ایران

یک روز بعد از تجاوز اسرائیل به خاک ایران، پسران والیبالیست زیر ۱۶ سال باید با هم‌ان دل‌تنگی و دلشورهای که از شرایط کشور در دل داشتند، در چهارچوب رقابت‌های آسیای مرکزی (CAVA) مقابل اسلونی به میدان می‌رفتند. در مراسم آغازین این رقابت‌ها احترام نظامی این پسران به پرچم کشور پیام همبستگی مردم ایران در مقابل دشمنان را به دنیا‌مخابره کرد.

سربازان ایران در چین و ژاپن

اغلب اعضای تیم ملی بسکتبال دختران به نسل زد تعلق دارند و رفتار نمادین و سلام نظامی آنها به پرچم ایران، دشمن را حیرت‌زده کرد و نشان داد دهه هشتادی‌ها عشق به خاک میهن را امتدادارانه و تمام و کمال از نسل‌های گذشته به میراث برده‌اند. اعضای تیم ملی هندبال نوجوانان دختر ایران هم در مسابقات قهرمانی آسیا ۲۵م مقابل ژاپن، هنگام پخش سرود ملی کشورمان به پرچم و سرود ملی ادای احترام کردند.

خداحافظ نوستالژی چوبی

انگار تصمیم برای جمع کردن میز و نیمکت‌های چوبی مدرسه که تمام خاطره‌های دانش‌آموزی بچه‌های دهه‌های ۶۰، ۷۰ و ۸۰ را در خود جای داده‌اند، بسیار جدی است؛ میز و نیمکت‌هایی که گاهی مجبور بودیم ۳ تا ۴ نفره رویشان بنشینیم و با صدای جیرجیرشان قصه دانش‌آموزی‌مان را روی تنه چوبی‌شان حک کنیم و به همه یادآور شویم که روزی ما

اصل و شرح

جنگ، چهره زنانه دارد

درباره زنانی که اجازه ندادند شالوده جامعه در جنگ ۱۲ روزه از هم بپاشد

گزارش

فاطمه عسگری نیا

روزنامه‌نگار

وقتی صحبت از جنگ ۱۲ روزه می‌شود، خیلی‌ها چهره مردانه حمله می‌برند و آرامش اقتصادی کشور به هم می‌ریزد. در طول جنگ ۱۲ روزه ما شاهد آرامش اقتصادی در جامعه بودیم؛ مسئله مهمی که به اذعان خیلی از رفتارشناسان ریشه در مدیریت منابع خاورا توسط زنان داشت. درواقع این زنان ایرانی با مدیریت منابع خاورا، از هجوم به فروشگاه‌ها و ایجاد کمبود جلوگیری کردند. معصومه ظهیری، استاد حوزه علمیه در این‌باره می‌گوید: «زنانی که متولی خرید خانواده‌هایشان بودند با تدبیر و اندیشه عمل کردند و با وجود جنگ تحمیلی هیچ نوع هجوم یا کمبودی در فروشگاه‌ها رخ نداد زیرا خرید خاورا عادلانه، به‌صورت مقطعی، بدون رفتارهای هیجانی و با مدیریت زنانه انجام شد.»

زنان: ستون‌های مقاومت

خیلی‌ها فکر می‌کردند به محض بروز جنگ، ایرانی‌ها به فروشگاه‌ها حمله می‌برند و آرامش اقتصادی کشور به هم می‌ریزد. در طول جنگ ۱۲ روزه ما شاهد آرامش اقتصادی در جامعه بودیم؛ مسئله مهمی که به اذعان خیلی از رفتارشناسان ریشه در مدیریت منابع خاورا، توسط زنان داشت. درواقع این زنان ایرانی با مدیریت منابع خاورا، از هجوم به فروشگاه‌ها و ایجاد کمبود جلوگیری کردند. معصومه ظهیری، استاد حوزه علمیه در این‌باره می‌گوید: «زنانی که متولی خرید خانواده‌هایشان بودند با تدبیر و اندیشه عمل کردند و با وجود جنگ تحمیلی هیچ نوع هجوم یا کمبودی در فروشگاه‌ها رخ نداد زیرا خرید خاورا عادلانه، به‌صورت مقطعی، بدون رفتارهای هیجانی و با مدیریت زنانه انجام شد.»

آهودشت بی‌آب

جامعه نما

ساکنان روستاهای بخش مرکزی هستان آهودشت شهرستان کرخه‌با بحران شدید کم‌آبی و آب لوله‌کشی مواجهند. آنها می‌گویند با وجود پرداخت تعرفه آب شرب، آبی که در یافت می‌کنند گل آلود، بی‌کیفیت و در اکثر روزها قطع یا کم‌فشار است. اهالی این منطقه در اکثر اوقات، آب‌شرب را از تصفیه‌خانه‌ها خریداری می‌کنند. فر سودگی شدید شبکه آب رسانی خلیفه حیدر، شکستگی لوله‌ها و مسیر طولانی شبکه از دلایل اصلی مشکلات آب این مناطق است. با وجود منابع آبی فراوان و قرار داشتن این منطقه میان ۳۰۰دبزرگ‌دز، کرخه و شاور، روستاییان همچنان از آب‌شرب سالم محرومند. بعضی از مردم روستاهای آهودشت توسط تانکر تراکتور آب مورد نیاز خود را تأمین یا برای شست‌وشو به نهرهای همجوار روستاها مراجعه می‌کنند.

عکس‌ها: سیدحامد موسوی

دیدن روی ماهشان

حالا هر وقت از خیابان‌زرتشت، گرمسخان و انقلاب می‌گذریم، آنها به ما لبخند می‌زنند و یادمان می‌آوردند که در آن ۱۲روز سیاه که اسرائیل در کوچه و خیابان‌های شهر و کشور رقم زد، چه جان‌های عزیز و دوست‌داشتنی‌ای

روایت‌هایی از دل مردم افغان

این روزها عده‌ای تلاش کردند سال‌ها میزبانی ایران را زیر سؤال ببرند، اما نیم‌نگاهی به ویدئوهای منتشر شده از سوی رسانه‌های افغانستانی نشان می‌دهد که روایت‌های منصفانه کم نبودند و تنها در میان بحبوحه تلاش برای ایران‌ستیزی، فرصت ظهور پیدا نکردند.

صاحبخانه‌ها تا آخرین ریال پولم را داد

حالا که از مرز گذشته است، می‌داند که هیچ هراسی ندارد و به‌راحتی می‌تواند به تمام خاطرات خوش پشت‌یا بزند، اما صداقت است که در تمام جملات این مرد ۴۳ساله افغان موج می‌زند. او در برابر جملات جهت‌دار یک خبرنگار افغانستانی که از او در مورد مشکلات زندگی در ایران می‌پرسد، با لهجه شیرین خودش پاسخ می‌دهد: «۴۰سال است که من در ایران زندگی می‌کنم؛ یعنی من ۳ساله بودم که به ایران رفتم. هیچ‌کس به من نگفت کجا می‌روی و چه می‌کنی؟ هیچ‌ی احترامی و بی‌قدری ندیدم. بعضی آدم‌هایی که این ۳سال اخیر آمدند، چاقو‌کشی و دزدی می‌کردند و ایرانی‌ها را می‌زدند. الان می‌گویند که صاحبخانه‌ها پول پیش را می‌خورند، همه که اینجوری نبودند. صاحبخانه من تا قرون آخر پولم را داد. خدا شاهد است که همسایه‌های من، ۱۵میلیون سوغاتی خریدند و برای ما آوردند و گریه می‌کردند چون ما می‌خواستیم از ایران برویم.»

زنان در نقش کنشگران رسانه‌ای

یکی دیگر از گروه‌های زنان که در این جنگ ۱۲روزه حسابی هم پای کار و هم در میدان جنگ حاضر بودند زنان روزنامه‌نگار و اهالی رسانه بودند. زنان روزنامه‌نگار ایرانی در طول جنگ، با وجود خطرات به گزارشگری از بمباران‌ها و رویدادها پرداختند و طبعاً چهره آن مجری بسیار معروف تلویزیون، پیش‌چشم ایرانیان به‌عنوان نماد ضدیت با ترس باقی خواهد ماند. پستی در یکی از شبکه‌های اجتماعی از یک روزنامه‌نگار زن ایرانی نقل می‌کرد: «۴ زن خبرنگار شب‌های بمباران را نوشتیم، روزها را روایت کردیم... در دل جنگ با امید نوشتیم.»

کارستان زنان

پیرحسین کولیوند، رئیس جمعیت هلال‌احمر در گفت‌وگو با خبرنگار همشهری با بیان اینکه ۵۰درصد از داوطلبان این جمعیت را بانوان تشکیل می‌دهند از نقش بی‌بدیل این قشر در مدیریت بحران جنگ ۱۲ روزه گفت: «در این ۱۲روز، علاوه بر بانوانی که در قامت امدادگر، مدیران میانی و کارشناسان رسانه در جمعیت حاضر بودند، بخش قابل توجهی از داوطلبان خانم به‌عنوان اعضای تیم‌های سحر و مرکز ارتباطات ۴۰۳۰ به آرام‌سازی روانی جامعه در این بحران مشغول بودند.

زنان: فرماندهان مدیریت بحران

یکی از سخت‌ترین جبهه‌هایی که زنان ایران در این جنگ ۱۲روزه حضور داشتند و ثابت کردند می‌توانند پایه‌بای مردان و چه بسا بیشتر مدیریت شرایط سخت بحران را در دست بگیرند، حوزه امداد و نجات بود. خانم تاج‌تقی‌نژاد، رئیس جمعیت هلال‌احمر منطقه ۲۲که فرماندهی امداد‌رسانی در عملیات سخت‌امدادی دوکوهه را عهده‌دار بود یکی از این بانوان است. از روزی که همکاران امدادگرش در دوکوهه شهید شدند برایمان می‌گوید و آن به‌عنوان یکی از تلخ‌ترین روزهای عمرش یاد می‌کند: «من ۲سال پیش همسر، دخترم و برادرزاده‌ام را در یک تصادف از دست دادم. روزی که در دوکوهه مجتبی ملکی و امیرحسین جمشیدپور را حین عملیات امداد و نجات مقابل چشم‌مان به شهادت رساندند، حال و روزم مانند زمانی بود که فرزند خودم را از دست داده بودم. بیکرهای شهدا در میانه میدان و آمبولانس هدف قرار گرفته توسط رژیم صهیونیستی در آتش می‌سوخت و بچه‌هایی که دچار موج‌گرفتگی شده بودند در میانه میدان نشسته بودند و قدرت تکان خوردن نداشتند. نیرویی عجیب همه وجودم را فرا گرفته بود؛ مانند مادری که دنبال بچه‌هایش در آتش می‌گشت چشمم دنبال امدادگران بود. من باید باقی بچه‌ها را از زنده از آن مهلکه خارج می‌کردم.»

را در جنگ از دست دادیم. علی میرفتاح، روزنامه‌نگار و گرافیکست مشهور ایرانی، تمثال این شهدا را به سبک دهه ۶۰ کشیده و درباره این اثر نوشته است: «خداقش این است که با روی همچون ماهشان تجدید دیدار کنیم.»

غیر از خوبی ندیدیم

یکی از ویدئوهای دیگری که در این روزها بسیار دیده شده است، مربوط به یک دختر دهه نودی و یک پسر جوان بود. دختر ۱۲ساله از همکلاسی‌هایش می‌گوید: «کلاس ششم را تمام کردم و الان باید هفتم را بخوانم. من با ایرانی‌ها درس می‌خواندم و برخوردشان خوب بود. وقتی هم برمی‌گشتم با ما خوب رفتار کردند.» پسر جوانی هم در یک گفت‌وگوی دیگر از نحوه رفتار ایرانی‌ها با هم‌ان‌هایشان می‌گوید: «۲۰۱۶به ایران رفتم و الان برگشتم. تقریباً ۹سال آنجا بودم، سرشماری داشتند و باید قانونی می‌رفتم. با ما خوب بودند.» وقتی مجری به او می‌گوید که «با یک‌سری از هموطن‌های ما بد رفتار کردند»، این پسر جوان به طعنه پاسخ می‌دهد: «اگر آدم خوب باشد، بقیه به او خوبی می‌کنند.»

